

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Pescari 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 grăneri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Hohenwarth și Apponyi.

A fost o vreme, când la Burgul din Viena și în cercurile conducătoare politice din Austria magnații maghiari erau priviți aproape ca niște eroi și la tot casul ca niște luptători naționali neînfrânți, încălziți de sentimentele cele mai sfinte. Ba ce e mai mult: se găseau oameni politici de valoare, care atribuiau Ungurilor și o capacitate politică dintre cele mai remarcabile.

Vremea aceasta a fost pe când contele Andrassy Gyula avea intrare liberă la Burg și trecere covârșitoare în ceea ce privește politica Ungariei. Va să zică după ce prin cuminția lui Deák și Eötvös — acești doi corbi albi maghiari — se încheiasse tranșia dela 1867.

Nu e greu de explicat cum au ajuns Ungurii la așa renume, după-cum era natural ca atunci să strălucească o aureolă în jurul numelui lor.

La 1848—49 ei versaseră sânge cu atâta profuzie pentru independență și libertăți — dăceau ei, și multă lume îi crezuse. Luptaseră apoi, după înăbușirea revoluției, douăzeci de ani cu greutate enorme în contra unei guvernări absolutiste, îndreptată mai ales în contra lor. Și ei tot nu s'au lăsat: deși cei mai mulți și mai valoroși dintre luptătorii lor erau exilați, cei de acasă susțineau o luptă înverșunată, încât după desastrul dela 1866 Austria nu se simțea destul de tare a mai fi în piept cu ei.

S'a făcut deci dualismul.

Ear' felul cum s'a făcut dualismul: legile, foarte multe liberale — mai ales legea egalei îndreptățiri a naționalităților — prin care Ungurii căutau să consolideze ceastaltă jumătate a monarhiei, erau de natură a inspira nu numai încredere față cu Ungurii, dar și bărbății politici austriaci, obosiți de luptele ce au susținut atâta timp și îngrijii mai ales de situația ce se crease după Königrätz, sperau că prin această întocmire a lucrurilor o să se ajungă în fine pacea mult dorită, în care toate popoarele din monarhie se vor pute consacra muncii liniștite, roditoare.

N'au trecut însă decât puțini ani, și peste Leitha și pretutindenea unde se urmărea politica din Ungaria, oamenii se întrebau, dacă Maghiarii nu cumva au fost măguliți, pe nedrept laudați pentru virtuți ce nu le au? Cel puțin nu în așa măsură, cum le mersese veste.

Ați aureola numelui lor e și stîrbită rău, ba fără a căde în prea mare optimism, putem dice că aureola e ruptă!

Dovadă despre aceasta sînt cele petrecute în parlamentul austriac.

Abstracție făcînd de discursurile Drului Lueger, care în atâtea rinduri a ridicat vîlul sub care se ascunde regimul maghiar și a demascat cu atîta succes pe Maghiarii cu virtuți închipuite numai, vom stăruî aci asupra celor petrecute în zilele acestea și dîse de elementele cele mai moderate și mai cu trecere ale parlamentului din Viena.

Astfel nu numai a străbătut convingerea că Ungurii în politică împing lucrurile într-o direcție primejdioasă, dar' cercurile austriace sînt atît de îngrijate, încât în interesul cel mai înalt al monarhiei se simt siliti a da expresiune îngrijirii lor. Ba îi advertisează chiar pe Unguri și într'un ton care aproape i'a desolat pe voievozii noștri guvernânți.

Lectorii noștri au putut cetî în nrl de ieri al „Tribunei“ cuvîntările rostite de contele Hohenwarth și principele Schwarzenberg. Au putut deci vedea că bărbății influenți austriaci li-s'a făcute lehamite de isprăvile Ungurilor sîrbătoriți odinioară.

În numărul de azi, la alt loc, vor cetî și declarația contelui Taaffe.

Desigur, că primul-ministru austriac în virtutea poziției ce ocupă nu putea decît să apere dualismul. E însă, din punct de vedere politic, foarte important, că în parlamentul austriac s'au adus atâtea și așa de strasnice atacuri în contra dualismului, încât primul-ministru s'a simțit îndemnat ca el însuși să tragă sabia întru apărarea acestui dualism.

Nici unui om care se indeletnicește cu politica nu i'a putut scăpa însă din vedere modul rece cum contele Taaffe a apărât dualismul. Nule va fi scăpat cu deosebire impregiurarea, că primul-consilier al Monarchului nu a replicat cu nimic invinuirilor grave ce s'au adus sistemului actual de guvernare maghiar în special, și tuturor Ungurilor în general.

Și atât este de adevărat că Ungurii ei înșiși se simt desgoțiți, încât oficiul „Pester Lloyd“ în năcazul ce-l are pe contele Taaffe, îl ironizează pentru-că a votat cu dînsul antisemiții care se scie că vor în chipul acesta să lovească în partidul liberal germanojidan, prieten al Ungurilor. Ba altă foaie oficioasă maghiară, „Pester Correspondenz“, merge mai departe, și după-cum lectorii noștri vor cetî la alt loc, impută fără multe ocoliri contelui Taaffe că i'a apărât de tot slab, a lăsat ca bărbăți politici cu mare trecere la Burg în palatele archiducesci și în toată Austria să-și bată joc de Unguri.

Peste tot, lucrurile din parlamentul austriac nu au rămas fără efect în cercurile maghiare, ele s'au resimțit în toate părțile.

Unul dintre efectele acestea sînt și cuvintele rostite de Károlyi Pista la banchetul dat de casina terii în onoarea lui Wekerle.

Nobilul conte, fost prieten al decedatului Archiduce Rudolf, a dîs între altele, adresându-se către Wekerle, și asemănându-l cu un aeronaut, că primul-ministru, ca cărmaciul al balonului, s'nu hesite a arunca greutățile netrebuincioase, balastul care l-ar împedeca a face o politică sănătoasă. A visat prin aceasta fără îndoială pe Tisza Kálmán. Ear' „Budapesti Hirlap“ spune că a visat pe Szilágyi Dezső. Fie că a visat pe unul, fie că a visat pe altul, vorba e că la ori-ce cas, a visat pe un reprezentant al politicii maghiare, care mai mult împinge lucrurile la extrem, la primejdie.

Pare deci, că cuvîntările nefavorabile Ungurilor rostite în parlamentul austriac nu numai i-au domolit pe cetățenii noștri neastîmpărați, dar' i-au băgat chiar în răcori.

Cum se ne explicăm altfel, că unii dintre ei doresc cu atîta sete fusiunea liberalilor cu Apponyi. Văd că pe de o parte partidul actual guvernamental s'a deochiat, ear' pe de altă parte că totuși, nu va fi bine dacă se vor lua după extremiști, pentru-că de, puterea celor dela Curte totuși e mai mare decît a Ungurilor, care ori-cît de viteji se sînt, nu au putut să ascundă ce adînc au simțit supărarea Curții când cu plecarea grabnică din Gödöllő a Maiestății Sale Monarchului. Speră deci a se menține prin fusiunea cu Apponyi.

Cum se ne explicăm apoi altfel și faptul, că în fruntea celor care au felicitat pe un deputat austriac pentru-că a apărât dualismul, s'a pus chiar Ugron Gábor, care până acum nici nu voia să audă de dualism, ci striga din răspuți: uniune personală!

Va să zică chiar și cei mai voievozii s'au muiat, cei mai înflăcărați chiar au fost cuprinși de răcori.

Situația se designează deci astfel: Și dincolo și dincoace de Leitha partidul liberal s'a deochiat. Aceasta din cauză, că prea a fost într'insul mult elementul disolvant: Ovreii.

Dincolo se ridică contele Hohenwarth, aici opinia publică privește spre contele Apponyi, ambii aristocrați conservatori.

Contele Hohenwart reclamă preponderanța accentuînd interesul bine înțeles al întregii monarhii.

Nasce numai întrebarea: Oare cei-ce-l reclamă pe contele Apponyi, au și ei în vedere interesul tuturor naționalităților din Ungaria, ori solicită talentele lui numai în interesul îngust al maghiarismului?

Dacă da, dacă în acel înțeles își va desvolta activitatea șeful conservatorilor maghiari, ei se vor mai pute susține și în sus și în jos. De vor merge însă pe calea îngustă designată de Tisza Kálmán, evident că departe de a scăpa, dar' carul statului ungar se va înămoli și mai rău, conservatorii se vor usa tot așa de sigur, pe cât de sigur este, că cele-ce se petrec în Austria sînt un avertisment, un memento pentru politicienii maghiari.

Îl vor înțelege?

Cu atît mai bine pentru ei și pentru celelalte naționalități.

Îl vor nesocoti?

Cu atît mai rău pentru ei.

Străinătatea despre dualism. Revista germană „Die Gegenwart“ ocupându-se cu situația politică din monarhia noastră, scrie între altele: „Dualismul Austriei e un contract încheiat între ambele părți ale imperiului pe un timp anumit. Nu se mai reînnoiesc contractul, el va fi suplinat prin vechia constituție austriacă; se încheie contractul într'alt mod, nimeni nu e în drept a se îndoi despre legalitatea lui. Se poate deci face și fără trădare de patrie în vre-o cățiva ani un trialism, patrolism sau cincilism. În curînd sau mai târziu se va și întîmpla așa ceva“.

Și de pre Români se vorbește în acest articol și autorul dîce: „Românii își vor ajunge de bunăseamă ținta, cu toate că ei sînt slabi și Maghiarii sînt tari“.

Declarația contelui Taaffe și Maghiarii.

Declarația pe care o cetise ministrul-președinte Taaffe în ședința din 2 Decembrie a Reichsrath-ului cu ocaziunea desbaterii asupra votării fondului de dispoziție are următorul text:

În fața declarațiilor ce s'au făcut în actuala desbatere din mai multe părți, guvernul află de oportun a-și exprima de nou cu toată claritatea și hotărîrea punctul seu de vedere.

Guvernul stă neclintit pe terenul constituției existente și nu va părăsi nici de aci încolo la nici un cas acest punct de vedere.

Guvernul ține strîns și fără rezervă la raportul actual, regulat prin lege cu jumătatea ungară a monarhiei, și organizația monarhiei creată prin aceasta o consideră ca încheiată pentru durată. El nu află deci cu cale a reveni de nou la fiecare ocaziune asupra acestei cestiuni, trebuie însă să salute cu viață mulțumită că atitudinea ei leală, ca totdeauna, așa și de curînd, a întîmpinat vedită recunoștință din partea guvernului ungar.

Trecînd la situația actuală, pot să dau numai declarațiunea că guvernul ține și acum strîns și fără abatere la principiile exprimate în Preafatul messagiu imperial dela 11 Aprilie 1891. În conlucrarea comună a tuturor partidelor moderate, care au sprîginit până acum guvernul în mod vrednic de recunoștință și cu preterarea patriotică a dorințelor lor singurate, privește guvernul cel mai sigur mijloc pentru formarea unei majorități pe care o dorește și el și o recunoaște ca necesară.

Pentru ajungerea acestui țel guvernul, avînd în vedere numai saltea statului și fără

a se amăgi prin interesele proprii, încât îi va fi cu putință, nu-i vor lipsi de sigur străduințele. Plin de aceste sentimente, guvernul, conșcîu de datorințele ce a luat asupra sa, se va nîsuși și de aci încolo a promova în special în regatul Boemiei înțelegerea între amîndouă rasele. Conșcîu de aceste considerațiuni, care se referă numai la întregul statului și la interesele cele mai importante ale aceluia, guvernul nu poate atribui acordării sau refuzării pozițiilor din buget în desbatere o astfel de importanță, care ar pute să o ducă în rătăcire în principiile sale sau ar pute schimba în un mod oare-care atitudinea sa față cu partidele moderate.

Relativ la această declarație și la enunțaiunile bărbăților de stat din Viena făcute în acea ședință (în nrl nostru de ieri am publicat un mic extras din ele) presa maghiară se pronunță în mod destul de îngrijat și posomorît asupra situațiunii.

Astfel „Pester Correspondenz“, organul oficios al guvernului din Budapesta scrie:

Contele Taaffe nu dă importanță deosebită prințului Schwarzenberg nici declarațiilor acestuia. Așa afirmă el și prin aceasta motivează impregiurarea, care a fost bătătoare la ochi pentru toți, că adecă primul ministru austriac a improvizat deodată un răspuns cavalerial feudal-clerical, care a rostit în parlamentul austriac cunoscutul seu discurs; în răspunsul seu însă a reflectat numai la acea parte a discursului lui Schwarzenberg, care se reflecta la numirea unui ministru ceh, ear' expresiilor ironice și atacurilor amenințătoare ale prințului reacționar în contra dualismului le-a lăsat cu deservire la o parte. Cu toate-că aici Excelența Sa n'are dreptate deloc, pentru-că acel Schwarzenberg conduce un partid foarte periculos, partid care ține asediate anticamerale Burgului vienez, precum și scările dîndîrde ale acestui Burg, ba a pătruns și în multe palate archiducesci.

De altfel contele Taaffe a făcut atunci declarații hotărîte privitoare la respectarea necondiționată a dualismului și pentru perpetuitatea acestei tranșaiuni, declarațiunea a cărei lealitate și precizie nu lasă nimic de dorit. A și fost vremea să facă aceasta, deoarece în aceeași ședință, în care a vorbit Taaffe, s'a rostit și contele Hohenwarth, șef al unui mare partid și autor al faimoaselor articole fundamentale, prin care voia să ridice la valoare practică principiul federal, care însă în vorbirea sa a dîs că și dînsul respectează în chip onorabil dualismul.

A făcut însă asemenea declarație, foarte clar și hotărît onorabilul Iávorszky, șeful polonez din parlamentul austriac. Și el nu s'a mulțumit numai cu atîta, ca să laude dualismul ca un lucru de sine stătător sau ca garanție a consolidării interne și a constituționalismului, dar' accentuează îndeosebi că de mult dualismul a întărit monarhia pentru a pute păși în contra aspirațiilor răsesci și să poată avé aceeași valoare ca celelalte state din tripla alianță. În adevăr se poate regreta adînc, că în sine cestiuni de puțină importanță îi reține pe Poloni a se alia cu partidul liberal din stînga, care li-a oferit deja de mai multe ori alianță. Se spune, că o parte imosantă a clubului Polonilor din parlamentul austriac sînt conservatori și astfel nu pot fi înduplecați să păsească ca potrivnici de-adeptul în contra clubului Hohenwarth. Oare să fie mai important pentru ei un lucru de nuanțe, decît principiul naționalităților, pe care l'a visat atît de pregnant șeful lor Iávorszky când a amintit de Rusia.

De altfel îi stă încă în putință lui Taaffe să-și facă o majoritate din liberalii germani, din clubul Coronini și din elementele moderate ale conservatorilor (fără Hohenwarth), adecă o majoritate care nu se va ocupa cu cesti de principii, ci va căuta numai să realizeze reforme pe terenul legislațiunii economice.

„Nemzet“ se pronunță astfel:

E o întrebare de a doua mână dacă contele Taaffe, în urma acestei votări, își va da ori nu demisia. Aceasta e o formalitate. Esențial ar fi, cum va eși acum din situația critică, pentru-că e neîndoios că formațiunea raporturilor politice în Austria e afară din cale serioasă și poate avé influență asupra sorții monar-

chiei întregi, dacă mijloacele soluțiunii se vor alege greșit. Contele Taaffe stă în fața unei crize grave a sistemului seu, și ar fi foarte de dorit, ca să nu-și pierdă în acest moment privirea sa de bărbat de stat.

„Pester Lloyd“ scrie între altele:

Cum vrea contele Taaffe să se reculegă din înfrîngerea sa? Pentru el, votează, într'un cuvînt dîs, adunătura lui Lueger și Schneider, adecă societatea ale cărei uneltiri punibile au fost înferate prin un cuvînt al Monarchului, societatea în care se personifică întregă rușinea Austriei de astăzi, și, bine înțeles, acești oameni au sîrit în ajutor contelui Taaffe, nu de bunăvoie, ci pentru-că au pactat cu ei oameni de ai guvernului. Toate aromele Arabiei nu pot alunga nici-o dată mîrosul gren al unei astfel de alianțe. Firesco, ministrul Taaffe nu e un minister parlamentar, nu trebuie decît să se intereseze mai puțin de un vot, și i'a trăit deja cu atîta trailul.

„Neues Pester Journal“ observă că în răspunsul seu contele Taaffe a evitat ori-ce polemie și că ministrul-președinte a înșirat una lîngă alta un număr de afirmațiuni, care în totalitatea lor au avut menirea să arete că atitudinea cabinetului nu s'a schimbat.

Aceste asigurări — continuă semioficiosul — sînt prea frumoase, numai căt ele nu sînt în armonie cu faptele și neglijerile ministeriale. Astfel pînăzătura e tăiată între minister și partidul german-liberal, dar' care a tăiat-o nu e contele Taaffe, nu e Plenner, ci contele Hohenwarth, al cărui discurs de astăzi, însoțit de aplausele frenetice ale dreptei, a fost evenimentul zilei. Contele Hohenwarth a vorbit astăzi ca protector al guvernului, s'a arătat ca tutorul aceluia. Amenință o a doua eră Hohenwart. Ungaria va scî se se apere — termină foaia citată — în contra unei astfel de ere, Austria ar pute însă să sufere o boală îndelungată.

„Egyetértés“ scrie:

După o îndelungată tăcere, contele Taaffe s'a folosit de marelă aparat al cetirii unei declarațiuni stabilite în comun acord în contra discursului prințului Schwarzenberg și prin asta a împlinit o datorință de sine înțeleasă. După cetirea acesteia ai însă impresia — că au rămas niște drojdii, ceva neexprimat și rezervat, ceea-ce s'ar pute indica oare-cum ca nimeni necunoscut în ecuațiunea politice austriace, și a calculului Curții. Redacțiunea pare a nu se pregăti încă pentru o erupțiune imediată, ea își strînge forțele, și partidele maghiare s'au și țină, deci uscătă iarba de pușcă.

„Pesti Napló“ se pronunță în următorul chip:

În curcătura în Austria e extraordinară, ea e așa de mare că înșăși Ungaria și dualismul vor fi atinși de ea. Aceasta au simțit-o toate partidele austriace, și de aceea au dat ele, asemenea guvernului, declarațiuni ce țințese într'acolo. Desbateră a fost foarte instructivă pentru Ungaria, votarea neasemenat de importantă, și că situația ce a intrat acum e foarte gravă. Această criză nu s'a produs din întîmplare. Ea a fost prevădută și provocată cu intenție; așirșitul ei trebuie deci pregătit în acest înțeles. Și tocmai pentru aceea criza pare a fi foarte periculoasă.

În același înțeles scrie și „Budapesti Hirlap“. Și ea recunoaște gravitatea urmărilor crizei austriace pentru raporturile din Ungaria.

Spicuri din foile maghiare.

Răutatea foilor goviniate nu are margini.

Cetitorii noștri au vădut cu cîntă prudență frații noștri de dincolo au renunțat la ori-ce manifestatie sgomotoasă pentru dnii Dr. Rațiu, Dr. Lucaciu și Coroianu, tocmai pentru a nu se crea greutăți într-o parte sau alta.

Foile maghiare, în primul rînd „Budapesti Hirlap“ — cea care amenință cu arexarea României — vine acum și se obrăz-nicește din nou. Înșuță guvernul român

pentru-că suferă ca frații noștri liberi să-și arete iubirea față de luptătorii noștri prigoniți aici din partea stăpânirii și societății maghiare, după-cum cere intervenirea și a guvernului maghiar, care e dator, și ce foaia șovinistă, să apere demnitatea statului maghiar!

Va să dăcă demnitatea statului maghiar este atacată când vre-un fruntaș de ai noștri merge la București. Ei, atunci au să suferă multe atacuri de această apărătorii „demnitatei” statului maghiar!

Fiindcă din întâmplare n-au găsit alt motiv de a-și vârsa năcazul asupra noastră, „Magyar Hirlap” e supărată pentru-că prea ne bucurăm de lăsamântul lui Lazar Baldi.

Ear „Budapesti Hirlap” ne numește extremi turbați pentru-că ne-am declarat în contra căsătoriei civile. Ear pentru a ne arăta publicului maghiar și întregii lumi ce periculoși suntem, reproduce din articolul nostru scris în contra căsătoriei civile.

Și Ungurii sînt atât de mărginiți, încât să vadă și în acel articol agitare la ură în contra statului.

ADRESE DE ADERENȚĂ

pentru

Dr. LUCACIU.

Din Craiova primim cu data de 18 Noembrie 1892 următoarea scrisoare:

On. Redacțiunii a jiarului „Tribuna” în Sibiu.

Telegrama de mai jos, semnată de un mare număr de cetățeni craioveni, s'a trimis la 11 curent domnului Dr. Lucaciu la Sibiu, și câte o copie la „Tribuna” și la „Gazeta Transilvaniei”.

După 4 zile oficial telegrafic Brașov ni-a înapoiat-o cu observațiunea, că ministerul unguresc prin ordinul nr. 84.903 a oprit-o.

Vă comunic această așteptare.

Al D-Voastre cu stimă:

I. T. Cheșan.

Drului VASILE LUCACIU.

Șișesci.

Causa pentru care luptă este mare și sfântă; plini de admirațiune îți trimitem, în numele Cojognei, cordialele noastre felicitări. Înainte cu aceeași tărie de voință și vești triumfale.

Din Ielanel s'a trimis dlui Dr. Lucaciu următoarea adresă:

Preaînaltului nostru apostol și martirului național Dr. Vasile Lucaciu.

Iubirea, stima și alipirea noastră către Tine este atât de mare, încât nimica în lume nu ne mai poate deslipi de Tine pentru ținuta Ta bărbătească, pentru curajul Tău cu care ai umilit sumeții Dobrișului și pe vrășmașii națiunii române. — Numele Tău cu stimă este pronunțat nu numai de poporul dela sate, dar și de pruncii nevinoși, care știu rosti câteva cuvinte. Înainte cu curajul, căci noi îți urmărim; inimile noastre sînt cu Tine ori unde vei fi.

Trăească Dr. Vasile Lucaciu, triumfeze cauza noastră dreaptă.

Romul S. Orbean, preot român; Alexandru Macarie, dascăl român; Ioan Boier, proprietar; Macaveiu Luca, corist; Vasile Voda, jude comunal; Filon Truța, corist; Ioan Dobra, corist; Gligore Șopterean, corist; Vas. Boar, corist; Nicod. Murășan, corist; Artimie Murășan, corist; Gligorița Moldovan, corist.

Din Munții-Apuseni primim următoarea scrisoare:

Mult Onorată Redacțiune!

„Cel-cu samănă cu lacrimi, cu bucurie va seceră. Pa. 125. 5.”

Cu drept cuvânt poate dăca toată suflarea românească aceste cuvinte ale Psalmistului, aducându-ne aminte de lupta venărilor părinți Dr. Vasile Lucaciu, cu aspritorii și în contra luptătorii stăpâni ai noștri, adevăcau Ungurii, căci d-sa ni-a făcut mângiere la întreg neamul românesc.

O mângiere nespuse de mare a pătruns și inima mea, vădend caragiul și stăruința de fer pentru a face să reșune și în orașul cel mai maghiar, mult dulcea noastră limbă română, pe care e dator din tot sufletul să o apere tot Românul adevărat.

Dumneșeu Atotputernicul să-l binecuvinte și să-l întărească sufletul și trupul ca să poată lupta în mulți ani fericiți pentru interesul națiunii noastre române.

Blăstemul meu asupra tiranilor și fâțarnicilor maghiari, care în sălbăticia culturii lor au mers atât de departe, încât nu numai și pe cei mai blânzi și mai învățați și culți ai Românilor i-au chinuit în modul cel mai cumplit, dar în izbăvnicia și fâțarnicia lor și de cei mai mari binevoitori ai lor și mai pre-

țioși înaintea poporului și a lui Dumnezeu, adevăca pe Preasfinții capi ai bisericii și din preoți de ai noștri încă i-au desprețuit, calumniat și batjocorit.

Noi însă se ne iubim unul pe altul și se ne rugăm lui Dumnezeu cu credință ca să țină și întărească iubita noastră națiune și cu deosebire pe Preasfinții capi ai bisericii noastre și pe întreaga noastră preotie, căci toată darea cea bună și tot darul desvârșit se pogoară dela Dumnezeu, numai dacă iubim pe păstoriile aleși și sfințiți ai lui, pe care el i-a învrednicit a fi rugători pentru toate cererile noastre cele către mântuire, și pe acestia de nu îi iubim și stimăm, nu poate nici Dumnezeu a ne iubi desvârșit, căci scris este: „Bate-voiu păstorul și se va risipi turma”.

Să fim ca todeauna sinceri supuși și ascultători ai Preaînaltului nostru Împărat și Rege Francisc Iosif I. și să rugăm din toată inima pe Dumnezeu ca să-l țină și proteaga împreună cu întreaga Casă domnitoare încă mulți ani fericiți, ca să apere monarhia în contra tuturor inamicilor interni și externi.

Să răbdăm toate până în sfârșit și să lucrăm cu dreptate chiar și asupra pînă la lacrimare, căci eu am nădejde că providința divină de sigur ne va mântui, mângia deplin și ferici, numai dacă vom răbda până în sfârșit.

Rugând pe bunul Dumnezeu să apere și întărească mult onorata redacțiune a prețutului nostru jiar „Tribuna”, rămân al mult onoratei redacțiuni

Bucium-Poieni, în 21 Nov. 1892.

Cel mai supus serv:
Nicola Adamovici,
capelan greco-oriental în
Bucium-Poieni.

„Replica aradană”

Din Arad ni-se scriu cu data de 4 Decembrie n. următoarele:

O seamă de advocați, care scapă din făci după clientela românească, au pornit o acțiune de nimicire contra celor patru advocați români memorandiști, clevețind și de și contra lor prin rostul căteilor șoviniste din loc și ducend treaba până la punerea oame-nilor noștri în acuză, fără de care acuză legea oferă remediul apelării la Curie. Apoyivistul „Alfold” în nr. 284, bag-seamă redactat din întâmplare de un advocat, preparează astfel spiritele la oarbă cetezanță, că advocații noștri nu se lasă judecați în contumație, scriind: „Se știe, că advocații români Petru Truța, Aurel Suciu, Nicolae Oncu și Stefan C. Pop, care au iscalit astă-vară faimoasa declarațiune din „Tribuna”, au fost puși sub acuză de camera advocațială din Arad pentru călcarea §-ului 53, al. b. din regulamentul de disciplină. Sîntem acum informați, că numiții apostoli naționali vor înainta un protest în contra punerii sub acuză, și anume în limba valahă. Cu lucrarea în formă de Memorand a protestului „soții de principii” au însoținat pe Stefan C. Pop; originalul valah va fi tradus în franțosească și nemțesească astfel Memorandul lor va fi trimis la toate foile din țeară și străinătate. Aradul va ave deci gloria, ca într-insul să vadă lumina zilei ediția a doua a „Replicii”.

Dacă am sta în fața unor oameni de bună credință, am dăca, că sînt năluci șoviniste. Inșă planul după care se răspandesc și de și insinuațiuni de acestea contra advocaților noștri vâdesc tendința premeditată, de a desgroa din sinul pămîntului ura și pisma în chipul minciunilor și al calumniilor.

Vorbă se fie, advocații noștri se vor apăra bărbătește, și lumina adevărului nu vor ascunde-o sub obroc. Da, va să lueam, că de ce mijloace s'au folosit advocații maghiari spre a nimici pe advocații români, care n'au alt păcat decăt că sînt credincioși poporului lor din care sînt născuți și de care sînt susținuți.

Pentru-ce vâ este frică de răspundere înaintea lumii? Numai păcatul se ascunde dinaintea lumii, frica noastră de judecata lumii denotăză conștiența de mare păcat. Pocăiți-vă în ciusal al 11-lea dacă mai sînteți capabili de pocăință, ori vâ veți face pătași de altfel de judecată, decăt aceea ce o faceți voi colegilor vortri.

Terrorism este aceea ce faceți voi, și terrorismul se distruge pe sine însuși după legile naturii, că tot principul distructiv distrucțiune produce, și după învătătura istoriei care vâ învătă că morala se răsbună.

De pe Valea-Bărgăului.

Un amic al foii noastre ne scrie cu data 30 Noembrie n. următoarele din părțile Bărgăului:

Mult prețutului jiar „Tribuna” în nr. 193 cu data 28 August a. c., asemenea „Gazeta Transilvaniei”, reproducend, cea după

„Nemzet”, ceasta după „Budapesti Hirlap”, își făcură observările lor modeste referitor la drastica cuvântare a părintelui Teodor Vrășmaș din Borgo-Prund, ținută ministrului ung. de agricultură Bethlen András cu ocaziunea venirii sale pe Valea-Bărgăului, spre a se convinge de progresul făcut la fabrica de fire ce are să se înființeze pe Valea-Bărgăului. Respectivete observări venite la cunoștința părintelui Vrășmaș îi causeră mare amărăciune și vârsa foc mai virtos asupra „Tribunei”, dăcend că a fost atacat pe nedrept, și că diarele unguresci aciu se scrie într-un ton mai rezervat.

Nu mult după aceea a apărut tot în „Tribuna” un articol subscris de dl Amos Popescu, notar cercual, în care dl Popescu s'a fost ocupat mai virtos cu „parochul seu” părintele Teodor Vrășmaș. Spune că dl Vrășmaș a ținut vorbirea ministrului Bethlen András numai din curtoasie și că așa se practică la venirea dignitarilor; apoi că dl Vrășmaș e tocmai așa naționalist ca și dl Dr. Lucaciu.

Pe când dl Popescu se încerca a spăla pe părintele Vrășmaș și a-i face o asemănare așa de îndrăznească, pe atunci mulți dintre Bărgăvenii noștri dăcau: „Dl Popescu sau nu cunoaște bine pe părintele Vrășmaș, căci dl Popescu e încă de timp scurt venit în Bărgău, sau că dl Popescu voește prin aceasta a se apropia numai de părintele Vrășmaș, pentru-că la reușirea sa de notar i'a făcut opoziție. Din această cauză am tăcut, vădend că cele scrise de dl Popescu sînt numai nise frase, care s'ar pute foarte bine asemăna cu iepurii din povestile lui „Münchhausen”.

Ca înșă onor. public cetitor să nu fie sedus a crede, că scopul vorbirii părintelui Vrășmaș a fost curtoasie, — deși n'a fost autorizat de nimeni, — ear' de altă parte ca să se poată vedă că în ce mod și cui împart stăpânii patriei darurile lor, voi descoperi următoarele:

Înainte de asta cu vre-o două săptămâni se colporta prin Bărgău scirea, că dl părinte T. Vrășmaș ar fi denumit de inspector peste grădinile de pomărit din cele 8 comune de pe Valea-Bărgăului, și ca atare ar beneficia de o remunerațiune anuală de 300 fl. v. a. Și despre aceasta am tăcut, și nu credeam așa ceva. Dar „de unde ese fum este și foc”. Cuvântul trup s'a făcut”. Și adevăca „Bistritzer Wochenschrift”, organ oficios al comitatului Bistritza-Năsăud, în nr. 48 cu data 27 Noembrie a. c. comunică cetitorilor obiectele care au să fie pertractate în ședința congregațiunii comitatense din 3 Decembrie a. c. Între obiectele de pertractare e pusă și denumirea părintelui Teodor Vrășmaș, din partea ministrului de agricultură reg. ung., adevăca de același ministru, căruia părintele T. Vrășmaș îi ținuse vorbirea din cestiune, ca inspector peste grădinile de pomărit din Valea-Bărgăului.

Enigma e deslegată și nu are lipsă de explicare ulterioară. Eată pe cine asemănă dl Popescu cu Drul Lucaciu, pe acela care ține cuvântări unui ministru, pentru a fi remunerat la buzunar. Apostolul încă vînduse pe învătătorul seu pentru 30 de arginți! Dacă era să facă dl Popescu o asemănare, apoi era mai nimerit asemănându-l cu cei care sînt persecutătorii Drului Lucaciu. Trece înșă peste acestea mângăindu-ne noi cestiālți neinfecțiați de morbul părintelui Vrășmaș, că cel puțin ne cunoaștem mai bine oamenii. Nu putem însă a nu observa că șovinștii au mai prins în rociul lor încă un hermafrodit.

Mai departe, ține-te învătătorule, căci pe viitor grădina ta de pomărit are să fie inspectată de un individ care în ale pomăritului nu posedă nici cele mai necesare elemente de știință.

Se poate înțelege înșă sub masca iaspiciării grădinii încă un ce și mai pernicios. Combineză deci, învătătorule, bine ce gîndesci și ce vorbești, pentru-că așa puscăriilor nu e departe. Mai virtos ca să fi apărat de neplăceri, pune-ți ca axiomă următoarele cuvinte reproduce după „Tribuna” ex 1888: „Să băgăm bine de seamă, cu cine ne însoțim, pe cine credem, și să ne ferim de orice om, care fie direct, fie indirect, atiră dela guvern; căci lui nu-i este iertat să ne povățuească bine.”

Trec peste această afacere odioasă, în speranță că barem alte neajunsuri se vor îndrepta pe viitor. Nu pot însă a nu aminti ca în treacă, că poporul român rustic din această vale romantică decade din și în și materialmente. Și aceasta se derivă de când li-s'au luat pădurile. La posturile de silvicultori, supravigili și vigili sînt denumiți mai numai descendenți de ai lui „Ărpád”. Aceasta de sigur cu scop de colonizare.

Dacă ai ceva afacere cu acest personal, nu te poți înțelege decăt în limba maghiară; românește nu voește a vorbi; deși știu mulți dintre ei. Societatea acționară din Cluj clădescă aici o fabrică de firez, minată prin vapor. Spre scopul acesta în zilele acestea au

sosit aici trei căldări (căzane) de mărime monstruoasă. Pentru a duce numai una trebuie 16 boi, deși drumul Bărgăului e excelent de bun. La sosirea căldărilor în Borgo-Prund un inteligent observă: „Acestea sînt moartea pădurilor grănițarești”. Și într'adevăr dacă e ca pădurile foste grănițarești să se mai recapete peste 10 ani, se poate prognostica că pe atunci se va reda nula. Eată scopul! Executorii de dare cutrieră satele Bărgăului pemnorând și perina de sub capul bietului Român. Primarii cu inimă pentru bietul popor sînt destituiți și în locul lor sînt denumiți alții de calibrul șovinștilor. Adevărul.

Despre „Replica”.

Din cercurile tinerimii universitare primim următoarea scrisoare spre publicare:

Domnule Redactor!

În reproducerea „Replicii” junimii academice române din Transilvania și Ungaria, redacția „Gazetei Transilvaniei” a aflat de cuviință a face o glosă la capitolul care tratează: Justiția. Încăt această „Notă”—glosă este îndreptățită, se va pute mai bine judeca, dacă-mi veți da voe să repeșec la locul acesta părțile imprecinate.

Eată-le:

Justiție....

În anul 1885 se lansează printre poporul român o proclamațiune iscalită de „Comitetul irredentei române” din București. Tonul acestei proclamațiuni era, adevărat, foarte ascuțit și vehement; ea era scrisă de nise oameni, care cunosceau bine suferințele Românilor pe care îi îndemneau să părăsească calea legală. Și noi și presa noastră am desaprobat la timpul seu conținutul acestei proclamațiuni. Nu doară pentru-că starea noastră ar fi suportabilă, ci din motivul, că și acum sîntem de credință, că numai în cadrele legii noi trebuie să ne ajungem drepturile noastre usurpate. Autorii acestei proclamațiuni i-au primit pedeapsa — ei au fost expulsați.*)

Așadar scriitorul acestui capitol „se alătură la acei câțiva lingăi, care au aprobat expulsațiile Ardelenilor în România la 1885”.

Așa e, mă rog, nu poate să fie altcum, redacția „Gazetei” o spune aceasta. Și cu toate acestea sună aproape tragi-comic când „Gazeta” o spune.

Ce anume spunem noi? Facem noi critica evenimentelor? De sigur nu, — noi constatăm fapte complinite. Puțin impoartă dacă „Gazeta” a fost contra, ear „autorul acestui articol” pentru expulsație, — nu aceasta trebuia relevat.

Și apoi on. redacție a „Gazetei” uită un lucru, de altmintearea foarte elementar: noi nu ne adresăm cu Replica noastră către Români, ci către străinătate. Că autorii numitei proclamațiuni au fost expulsați „de un guvern român din țeară română”, asta n'aveam nevoie să o spunem Românilor, căci Români o știu, cum judecă fiecare în chestia aceasta asta puțin sau deloc nu impoartă, precum puțin impoartă și impregiurarea, dacă autorii au „meritat” sau n'au meritat să fie expulsați. De o capitală importanță era ca Europa-apuseană să știe că a fost un timp, când și noi și presa noastră eram „de credință”, că numai în cadrele legii noi trebuie să ne câștigăm drepturile noastre usurpate.

Că am luat notiță despre expulsația traților noștri, am făcut-o numai din motivul, că aducend faptul acesta în contrast cu intoleranța guvernului unguresc, să-l acuzăm și mai mult pe acest din urmă, ceea-ce evident dovedește și pasagiul următor în care se dăca: „Guvernul unguresc nu s'a mulțumit cu atăta” — adevăca cu expulsația Ardelenilor — „el a început o adevărată goană contra Românilor”, etc. etc. Tot acest pasagiul dovedește că autorul articolului cestionat n'a putut nici n'a vrut să fie înțeles atăt de doasic de on. redacție a „Gazetei”.

Dar în fine când cauți nod în papură afii.

Domni dela „Gazeta”, care sînt severi până la extrem în judecata lor față cu alții, nemărginit de indulgenți când e vorba de „micile” lor păcate, trebuiau să cetească odată, de două, de trei-ori pasagiul de mai sus înainte de a pune la călcăiul jiarului lor o notă atăt de puțin motivată. Cine știe dacă nu se convingeau că nu e nici frumos, nici mai ales just a bănuși de „lingăi” pe nise tineri care au muncit zile și nopți întregi în curată conștiență de

*) Nota redacțiunii „Gazetei Trans.”. Nu cumva prin exclamarea: „Autorii... i-au primit pedeapsa...” au fost expulsați? scriitorul acestui capitol din „Replica” vrea să se alature la acei câțiva lingăi, cari au aprobat expulsațiile Ardelenilor în România la 1885? Nu cu vâ vrea să dăca, că acei Ardeleni au meritat să fie expulsați de un guvern român și din țeară română? — Ne mirăm că în Replica junimii noastre s'a putut străcura un pasagiul ca acesta.

a fi făcut un lucru bun pentru neamul din care fac parte.

Dar s'a făcut!

Un lucru înșă tot ne mai permitem a spune on. red. dela „Gazeta”: Nu căutați în rindurile noastre a junimii pe mișei, poltroni, lingăi și alte asemenea canalii, nici pe oportuniști, și pe Joe jur, că nici măcar de cei cu solidaritatea în proțap n'avam în mijlocul nostru.

Sîntem toți unul ca unul, toți purtăm un singur dor, dar și o singură temere în piepturile noastre: dorul de a lucra, și temerea de a nu pute lucra pe cât dorul ne este de mare pentru bietul nostru popor.

Nu, dlora dela „Gazeta”, nu vâ mirați „cum de în Replica junimii s'a străcurat în astfel de pasagiul”, ci vâ mirați mai ales cum s'au străcurat în „Gazeta” acei nenorociți XXIII. de celebri articoli. Stud. fil. G. C.

Din Munții-Apuseni.

Despre o sərbare frumusecă a Muntenilor noștri primim din Abrud următorul raport:

Domnule Redactor!

După cele petrecute în Dobriș și în mijlocul neîntreruptelor perchiștiuni domiciliare cu care procurorul și de și Vâ onorează, două evenimente care pe Români din Munții-Apuseni i-au pus pe serioase cugete, conducătorii noștri cu drept cuvânt au venit la salutare idee de a ne procura un moment de mângiere și distracțiune.

Concertul împreună cu petrecere de dans arangiat în sala cea mare a Casinei-Române de aci, Joi în 24 a l. c. și reușit peste toată așteptarea, nu numai ni-a făcut ca cel puțin pe un timp oare-care să suferim mai liniștiți durerile ce ni-le-au cauzat domni din Dobriș prin faimosul lor verdict, ci ni-a isusflat chiar curagiul a aștepta liniștiți cu sânge rece și cele-ce au să se întâmple în urma deselor călcări de case dela D-Voastră.

Într'adevăr, concertul din Casina-Română, deși cu un program scurt, fiind înșă executat cu o precisiune la care nu s'au așteptat nici cei mai optimiști în de acestea, pe conlocuitorii noștri de altă limbă care au participat în număr însemnat i-au pus în uimire, scind că totul s'a pregătit numai în un interval de 5—6 zile, ear' confrăților noștri de aci și din impregiurime li-s'a dat ocaziune a se convinge din nou, că sacrificiile ce le aduc spriginind atari întreprinderi naționale, sînt todeauna bine remunerate.

„Trădărea Basarabiei”, poezie de Brănișteanu cu muzica de Vasilian, cântată solo de doamna Elvira Pop, acompaniată pe pian cu multă dexteritate de d-șoara Eugenia Barițiu, ne-a convins că vocea de sopran a doamnei Elvira Pop cu timbrul admirabil îi dă dreptul nedisputabil de a se pute număra între artiștele noastre cele mai bune. Tot așa a excelat doamna Elvira Pop și în executarea pe pian a româneșului „Potpourri” compus de dl Iacob Murășanu. Atăt tehnica cât și precisiunea în executare n'au lăsat nimic de dorit, ear' publicul i-a și recunoscut aceste frumoase calități prin frenetice aplause și rechemări.

Corul mixt în piesele „Iarna”, de Matilda Cugler și „Trecei Valea”, de I. Murășanu ni-au cauzat o adevărată plăcere; mai cu seamă cea din urmă a fost executată cu atăt tact și precisiune, încăt publicul era să nu mai încete cu aplausele. Adevărat că a și fost compus acest cor mai mult din persoane cu cunoscințe musicale; căci în sopran era d-na Elvira Pop, d-șoarele Eugenia Barițiu, pianiste, Eugenia Ciura și Elena Lo-bonțiu, cimbalist; în Alt d-șoarele Eugenia Macaveiu și Marina Balosu, pianiste, și d-șoara S. Bucesian, ear' în Bas, dl Voșinar, pianist, dl S. Cisteian, dl T. Giurcescu și P. Mladin, coriști de profesiune, prin urmare reușita era de provăd.

Nu mai puțin ne-a delectat și „Răsănetul”, poezie de Iosif Vulcan, bine declamată de domnișoara Eugenia Ciura, căci acest răsănet nu era lipsit nici de oarece-care actualitate.

Petrecerea cu dans a fost cât se poate de aaimată, — dansurile naționale „Romana” și „Ardeleana” care acum pentru prima-ora s'au fost introduse în salonul nostru de dans de domnul concipient Voștinariu — după o probă de 2 seri au fost dansate cu o precisiune admirabilă, și sîntem îndreptățiti a crede că pe viitor aceste dansuri naționale la toate petrecerile noastre va ave primul loc în ordinea de dans.

Partea materială a întreprinderii a fost încoronată de un succes îmbucurător; căci se arată un profit curat în favorul casinei de circa 50 fl., contribuind o mare parte a întregii noastre peste prețul intrării fixat în anunțuri; ear' cei împedecați a se prezenta în persoană, n'au întârziat a-și trimite obolul.

Coresp.

CRONICĂ

Căsătoria Archiducesei Margareta Sofia. După cum se deosebea din Viena, Archiducele Carol Ludovic și familia s'au mutat ieri din Reichenau acolo, spre a face la timp pregătirile pentru căsătoria Archiducesei Margareta Sofia cu ducele Albrecht de Württemberg. Căsătoria, după cum am anunțat deja, va avea loc în a doua jumătate a lui Ianuarie anul viitor. Din incidentul sărbătorii nunții vor sosi în Viena, afară de părechia regală din Württemberg, reprezentanți ai curților din Berlin, Petersburg și Saxonia.

Vânătoarele de Curte în Gurghiu. După cum anunță foile maghiare, s'au sistat definitiv. Revierul de vânătoare Gurghiu ce aparține erului a fost dat în arândă contelui Alexandru Teleki sub aceleași condiții ca și Archiducelui Rudolf. Numai castelul domnesc dela Gurghiu nu voese contele Teleki să-l primească și în această privință de cură pertractări cu ministrul de agricultură.

Sciri parlamentare. Cetim în foile maghiare că ieri, Luni 5 c. n., s'a închis sesiunea de până acum a parlamentului maghiar și astăzi s'a deschis noua sesiune. Măne, Mercuri, va avea loc sortirea secțiilor, alegerea vicepreședintelui camerei, a notariilor și a questorului. Joi nu va fi ședință din cauza sărbătorii care cade în acea zi. Vineri în 9 c. se vor alege comisiunile și cu asta constituirea camerei va fi terminată. În ședința de Luni, în săptămâna viitoare, se va începe dezbaterile bugetului pe 1893.

Sciri școlare. Cetim în „Foia Diecesană”, că consistorul diecesan al Caransebeșului în ședința senatului școlar din 9 Octomvrie a. c. a întărit definitiv următoarele alegeri de învățători la școlile confesionale gr.-or. elementare: Alegerea învățătorului Vasile Miclea la școala din Iertof, în protopresbiteratul Bisericii-Albe; alegerea învățătorului Petru Ciorogariu la școala din Valea-Boului, în protopresbiteratul Caransebeșului; alegerea învăț. Ioșif Benga la școala din Glamna-Română, în protopresbiteratul Făgetului.

Visitațiunile canonice. Ni-se scrie din Borgo-Prund cu data de 4 Decemvrie n.: Reverendisimul domn Dr. Ioan Pop din Nășud, vicar foraneu al Rodnei, deși gerul era nesuferibil, a călătorit în 2 Decemvrie a. c. la Bărgău și a făcut în 3 și 4 Decemvrie visitațiunile canonice. Cu această ocaziune însoțit de zelosul paroh și catechet al acestei școli Anchim Candale din Borgo-Bistrița a binevoit a cerceta și școala română elem. populară fundațională de 4 clase din Borgo-Prund. A ascultat la prelegeri în fiecare clasă, apoi prin vorbe blânde, demne de un păstor sufleteș, a îndemnat școlarii la iubire de Dumnezeu, a deapropia și a mai marilor, precum și la progres în învățământ. A mulțumit și învățătorilor stimulându-i la curaj pe spinoasa carieră a învățământului. X.

Cas de moarte. La 29 Noemvrie n. a răposat în Brașov elevul de clasa II. dela gimnasiul român Zaharia Săcăreanu în etate de 14 ani.

Studentii români recunoscători. Se scrie din Paris foilor din România: Nu sunt numeroși diariștii parisiensi care se ocupă de cauza atât de interesantă a Românilor din Transilvania. Cu toate acestea sunt printre ei unii care au tratat adesea, și cu competență și simpatie, această chestiune. Dl. Leser, redactor la „Republique Française”, este printre aceștia din urmă. Pentru a-i exprima recunoștința lor, studenții români din Paris au hotărât să-i ofere un suvenir. Pentru acest scop s'a ales la Thiebaut, avenue de l'Opéra un frumos basorelieu în bronz montat pe marmură roșie: „La Pensée de Chap”. O delegație a studenților români va duce dlui Leser acest mic obiect de artă.

Incubul constituției în Austria. Se telegrafează din Viena, că partidul german-liberal din Austria, în vederea situației politice actuale în Cisleithania, a decis să nu sârbazeze iubileul de 25 ani al constituției.

Noi cardinali. Se asigură că în consistorul papal viitor, care se va ține în prima jumătate a lui Ianuarie a. viitor, vor fi numiți cardinali: Secretarul Propagandei monsignor Persico, subsecretarul de stat mgs. Mocenni, arhiepiscopul-principe din Breslau, arhiepiscopii din Colonia, Westminster, Sevilla, Tours și Rouen, nunțul din Madrid, din Viena și probabil și episcopul din Dublin.

Numărul școlilor în Viena. După un tablou tocmai publicat al biroului statistic comunal vienez, la 1 Octomvrie 1892 erau în întreaga Viena 327 școli, frecventate de 79.085 băieți și 80.881 fete, cu totul de 159.966 copii.

Vin de vândare. Ni-se scrie din Blaj că vinul aflător în pivnițele decesatului metropolit Dr. Ioan Vancea e de vândare pe lângă prețuri moderate. Vinul e de o calitate excelentă și a fost premiat atât la expoziția din Sibiu cât și la cea din Peșta. Comandele se se facă la adresa domnului Dr. Alexandru Pop în Blaj.

Alegerile comunale din Cernăuți. Cetim în „Gazeta Bucovinei”: Joi la 1 Dec. a. c. n. au avut loc alegerile comunale din suburbii: În Caliceanca Cluocica și Horecea, care aveau să aleagă doi consilieri comunali pe câte patru ani, au votat 168 de alegători.

Aleși au fost Dionisie Voronca cu 155 și învățătorul superior Cantimir cu 164 voturi. În suburbiile Roșă și Mănăstirice, care aveau să aleagă doi consilieri pe câte patru ani și unul pe doi ani, au votat 207 alegători. Aleși au fost consilierii comunali Strobl cu 172 și Ludwar cu 157 voturi. Neîntrind dl baron Nicolae Mustatza decât 97, ear' dl Hirschmüller 57 voturi, între acești doi domni a avut loc un balotaj la care dintre 203 voturi dl Hirschmüller a fost eșit ales cu 133 voturi, rămânând dl baron Nicolae Mustatza în minoritate cu 70 voturi.

Un principe dispărut. Se anunță din München că principele Carol, fiul principelui Ludovic de Bavaria, despre a cărui dispariție am dat ieri știre, s'a reîntors Sămbăta trecută acasă. Se crede că dispariția tinerului principe ar sta în anumite raporturi în legătură cu căsătoria tatălui său cu ballerina dela teatrul curții din München.

Bismarck la Berlin. La 3 c., principele Bismarck a sosit la gara Stettin din Berlin, unde a fost așteptat de peste 200 de persoane și a fost primit cu ovațiuni entusiaste. Principele se reîntorcea dela Varzin, unde a petrecut în timpul din urmă, la Friedrichsruhe. Excursiunea a mulțumit pentru prima oară i-s'a făcut și s'a întreținut cu mai multe persoane. Dela gara Stettin cupeul-salon al principelui a fost transportat la gara Lehr, unde i-s'a făcut deasemenea o primire entusiastă. Peste 100 de persoane erau prezente la gară. După ce a petrecut timp mai îndelungat în odaia princiară, undea s'a întreținut cu deputații prezenți, principele a plecat mai departe în mijlocul ovațiilor furtivoase ale mulțimii adunate la gară.

Pușci pentru Rusia. „Daily Chronicle” comunică din Moscova că guvernul rusesc va primi în curând o comandă de o jumătate milion de pușci sistem francez pentru armată. Anul viitor Rusia va primi o altă comandă de o jumătate milion. În decurs de doi ani întreaga armată rusescă va fi provădită cu arma cea nouă, care, după cum asigură foia numită, e cu mult superioară armei Lebel.

Incendiu într-o mănăstire. Se deosebează din Bruxella că în noaptea de 3 c. a izbucnit în mănăstirea de călugărițe din Mons un incendiu îngrozitor. Trei călugărițe au căzut jertfă flăcărilor și mai multe dintre ele au suferit arsuri grave.

Din public.)*

Mulțumită publică.

Veteranul căpitan ces. și reg. în pension, dl Constantin Stezar din Sibiu, a binevoit a îmbogăți „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, dându-ne de darul „Tribuna” pe ani 1885—1891, în preț aproximativ de 70 fl.

Pentru această faptă maritimă, subscrisul comitet își ține de plăcută datorință a aduce domnului căpitan, recunoștința și sincera mulțumită a reuniunii noastre, dorindu-i viață îndelungată spre a putea repeta acte de această natură și a servi și altora ca model în ceea ce privește simțăminte sale nutrite pentru binele poporului nostru.

Din ședința comitetului „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, ținută la 16 Octomvrie 1892,

N. Cristea,

Ioan Ciontea,

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 6 Decemvrie n. „Politische Correspondenz” comunică știrea că proiectul de lege despre recepțiunea religiei ebraice precum și proiectele despre libertatea religioasă și purtarea matriculelor sunt terminate. În ministerul de justiție se lucrează la proiectele despre căsătoria civilă.

Viena, 6 Decemvrie n. Primirea demisiunii ministrului Kuenburg a fost aminată, dar' precum se dăce, foia oficială de mâne va publica demisiunea lui și numirea consilierului de curte Mecnik de ministru cel fără portofoliu.

Berlin, 6 Decemvrie n. La balotajul pentru cercul vacant Arnswald antisemitul Ahlwardt a primit 1013 voturi, ear' Drave numai 120. (Această alegere are importanță fiindcă Ahlwardt este persecutat în modul cel mai vehement de Ovrei; chiar în timpul alegerii sale un proces monstru deșurge în contra sa. Red. „Tribunei”).

Paris, 6 Decemvrie n. Ribot a fost însărcinat cu formarea cabinetului; el a primit consimțământul tuturor pe care i-a provocat la intrare în cabinet. Ribot ia preșidiul, Loubet interne și toți ceilalți miniștri portofoliile avute, afară de ministrul de justiție, unde în locul lui Ricard vine Bourgeois.

Bibliografie.

„Foia Diecesană”. Organ al episcopiei greco-orientale române a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminică. Redactor Dr. Petru Barbu. Anul al VII-lea. Nr. 47 dela 22 Decemvrie v. 1892 are următorul cuprins: Partea oficioasă. — Partea neoficioasă: Însemnătatea și necesitatea catechisirii în școlile populare. De Nicola Stoiu. (Urmare și fine.) — Un document din secolul XV. — Cântece populare din Banat. De E. Hodoș. (Urmare și fine.) — Varietăți. — Bibliografie. — Concurse. — Anunț.

A apărut:

„Catechetică” adică „Metodica specială a studiului religiozității”. De protopresbiterul Simeon Popescu, profesor la școala normală de institutori. Ed. II. amplificată. București. Tipografia Lupta.

Cartea costă 1 fl. 50 cr. și se poate procura dela librăria Haiman Ignat precum și dela celelalte librării din București.

A apărut:

Carmen Sylva, Neagoe Basarab și meșterul Manole, Carmen Sylva și Români de * (Delavrancea). Preț 50 cr. sosit și putul. Doritorii se se adreseze la „Institutul Tipografic”, Sibiu.

A apărut:

Cavinte de aur sau Învețături înțelepte, date de un părinte fiului său din operele lui I. H. Campe. Tradus în limba română de Ioan Sonea, preot gr.-cat. în Seplac. Cu permisiunea prea ven. ordinariat. Gherla, 1892, tipografia diecesană.

A apărut:

Doinele și jocul Țiganilor. Din biblia țigănească extras după cartea eșirii, din robia Egiptului de iarnă, cap nula vers zero. Glume și petrecere deajuns. De Aron Boca Velchereanu, proprietar. Tipografia Alexi, Brașov, 1892.

Extrase din foi bisericești și școlare.

Posturi vacante:

— Un post de învățător la școala gr.-or. din comuna Șemlacul-mare, protopresbiteratul Vârșetului (diecesă Caransebeșului). Emolumentele sunt: salarul învățătoresc 300 fl.; pentru scripturistă 2 fl.; pentru conferență 10 fl.; pentru lemne (16 metri) pentru învățător 28 fl. 80 cr. 4 jugere pământ arător. Petițiunile sunt a se subțerne până în 22 Decemvrie v. oficiului protopresbiterat gr.-or. al Vârșetului în Meșina per Vardă.

— Un post de învățător la școala confesională gr.-or. din Gerlice protopresbiteratul Oraviței (diecesă Caransebeșului). Emolumentele sunt: în bani gata 300 fl.; spese pentru conferențele învățătoresc 20 fl.; spese pentru scripturistă 10 fl.; pentru lemne 36 fl.; 2 jugere pământ fâneațe. Petițiunile sunt a se subțerne până în 22 Decemvrie v. oficiului protopresbiterat gr.-or. al Oraviței.

Calendarul zilei.

25 Noemvrie (7 Decemvrie) 1892.

Iulian: S. Mă Ecaterina.

Gregorian: Ambrosie.

Sorele: răsare 6.39, apune 3.37.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 6 Decemvrie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 766.1)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observat	Diferența din preajmă		
707.0	+3.7	—0.8	+7.2 +1.8 S.

Din țeară 2 Dec. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țara
Budapesta	779	+12.2	—	—
Sătmăr	780	+12.0	—	—
Cluj	782	+19.6	—	—
Orșova	780	+12.4	—	—
Arad	779	+9.4	SO	1
Panciova	778	+11.4	S	3

Sosiți în Sibiu.

La 6 Decemvrie n.

Hotel „Neurhrer”. Dr. Perl, medic, din Cluj. S. Viko, proprietar, din Cluj. M. Salzer, preot, din Giortam. L. Steiner, din Arad. Hirsch, Entremont și Fischer, comercianți, din Viena.

Teatru orășenesc.

Miercuri, în 7 Decemvrie n. 1892:

„Die Novize”.

Vodevil cu cântec în 3 acte de F. Zell.

Economie.

Arangiamntul germano-român. „Monitorul Oficial” al României publică decretul prin care se prelungește până în 19/31 Decemvrie 1892, arangiamntul comercial provisoriu încheiat între cele două țări la 19 Iunie (1 Iulie) 1892.

Noue linii ferate române. Cetim în „Curierul Financiar”: Dilele acestea se va depune în senat proiectul de lege, votat de cameră, pentru construirea unei linii ferate între Podul Iloaei și Hârlău prin Cotnari. Asemenea, în cameră, se va depune un proiect de lege pentru deschiderea unui credit de 820.000 lei necesar construirii liniei Focșani-Odobesci.

Convenția franco-română. Din Paris se telegrafează că comisiunea vămilor a adoptat convențiunea de comerț și navigațiune între Franța și România.

Finanțele rusești. Se deosebează din Petersburg că printre măsurile proiectate pentru acoperirea deficitului bugetar al Rusiei se spune de taxa militară de 3 ruble, ce se va lua la ori-care va fi scutit de serviciu și al cărui produs îl evaluează la 1 jumătate milion ruble; mărirea la 5 la sută a impozitului de 3 la sută a societăților prin acțiuni comerciale și industriale, beneficiul ar fi de 17,000,000; de altmintearea impozitul comercial va fi sporit cu 1,100,000 ruble și întreprinderile industriale, care până acum nu plăteau decât accizele, vor plăti și ele un impozit care va produce 700,000 ruble.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 17 Noemv. v. 1892.

G. Grosocii lui M. Cohen, grâu 3000 hect., 7.90 lei. Prialnic lui I. Zoref, grâu 500 hect., 6.70 lei. M. Portocală lui M. Cohen, porumb 525 hect., 6.90 lei. G. Nistor lui L. Mendl & Co., porumb 1500 hect., 6.40 lei. G. Panas lui I. Zoref, porumb 1500 hect., 6.45 lei. I. Catzica lui F. Carnevali, grâu 6500 hect., 9.50 lei. Th. Dimitriadă lui Peiranu fils & Co., grâu 1500 hect., 8.25 lei. P. Violato lui M. Schmirer, grâu 2200 hect., 7.65 lei. P. Violato lui M. Schmirer, 2680 hect., 7.72½ lei. Frații Bach lui M. Schmirer, 3450 hect., 7.65 lei. P. D. Vamvris lui Peiranu fils & Co., grâu 3200 hect., 8.55 lei. G. C. Gussi lui Christoforatu fr., grâu 2250 hect., 7 lei. G. C. Gussi lui Christoforatu fr., grâu 2100 hect., 7 lei. Evloghio lui Weing. & Eling., grâu 4580 hect., 9.40 lei. Prialnic lui U. I. Negroponte, ovės 5 v. 8.90 lei. V. P. Sasu lui Jeiteles, orz 1500 hect., 4.45 lei. V. P. Sasu lui Jeiteles, orz 1100 hect., 4.25 lei. Drag. & Stam. lui M. Reischer, orz 4000 hect., 7.32½ lei. Brill. & Reivici lui L. & M. Feitler, orz 2400 hect., 5.70 lei. P. D. Vamvris lui Christoforatu fr., porumb 700 hect., 6.65 lei. E. Georgief lui M. Wechsler, porumb 1000 hect., 6.45 lei. E. Georgief lui M. Wechsler, porumb 530 hect., 6.20 lei. E. Georgief lui M. Wechsler, porumb 260 hect., 6.35 lei. E. Georgief lui M. Wechsler, porumb 530 hect., 6.90 lei. Dracos & Straas lui Jeiteles, porumb 800 hect., 8.50 lei. B. Jipa lui I. Zoref, porumb 1000 hect., 6.50 lei. Gard. & Marcheto lui M. Wolf, orz 500 hect., 4.25 lei.

Prețul mărfurilor.

Pața din Făgăraș, 2 Dec. n. Grâu hectolitru fl. 5.10 până 5.40; grâu mostecat fl. 4.— până 4.50 seacă fl. 3.— până fl. 3.25; orz fl. 2.50 până fl. 2.75; ovės fl. 1.80 până fl. 2.—; cencuruz fl. 3.— până fl. 4.—; mazare fl. 7.— până fl. 8.— fasole fl. 3.50 până fl. 4.— linte fl. 8.— până fl. 9.—; semința de cânepă fl. 4.— până fl. 5.— semința de in fl. 9.— 10.—; cartofi fl. 1.— până 1.25; mlaful fl. 8.— până fl. 9.—; sêu brut 10 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de sêu turnate fl. 41.— până fl. 42.—; unsoare de pore 100 chl. fl. 65.— până fl. 68.—; slănină 100 chl. fl. 50 până fl. 53.—; sâpnu 100 buc. fl. 20.— fl. 24.—; cânepă fl. 30.— până fl. 35.—; fân fl. 1.40 până fl. 1.60 carne de vită chilo 49.50 cr.; carnea de vitel 44 până 48 cr.; carnea de porc 44.— până 48.—; carnea de berbec — până 32.—; ouă 3 cu 10 cr.

Tirgul de rimătar în Steinbruch. În 27 Octomvrie n. s'au notat: ungurești bătrâni grei — cr. până 45½ cr. de mijloc — cr. până — cr. până 47.— cr. până 48.— cr., marfă țărănească gră — cr. până — cr., de mijloc 44½ cr. până 45½ cr. până 46.— cr. până 47.— cr., românești, de Bakon, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito ușori 41 cr. până 44½ cr. transito de mijloc 45½ cr. până 45 cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 2 Dec. n. 1892.

Seriuză	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilo	
		de la	până		de la	până
Grâu						
Băntănos vechiu	74	—	—	75	7.30	7.40
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	7.20	7.60
Grâu „Pesta”	74	—	—	75	7.35	7.45
Grân de Alba-Reg.	74	—	—	75	7.35	7.45
„Bacia”	74	—	—	75	7.40	7.50
Grâu ung. de Nord	74	—	—	75	—	—
Semințe, vechi ori nouă						
	Seria	Qualitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
		de la	până	de la	până	
88 cară		70—72		6.20	6.30	
Ovă	Nătreț	80—82		4.95	5.20	
„	de vină	62—64		5.40	5.90	
„	de bare	64—68		6.20	7.30	
Ovă	—	89—41		5.50	5.80	
Cucuruz (porumb)	bănuț,	75		4.70	4.75	
„	de alt soi	78		4.65	4.70	
Meiu		—		—	—	
Hirică		—		—	—	
Grân						
„	de toam.	7.65		7.67		
„	de primă.	7.51		7.58		
„	Sept.-Oct.	—		—		
„	Maio-Jun.	4.87		4.88		
„	de primă.	8.58		8.58		
„	Aug-Sept.	11.70		11.75		
Produse diverse.						
		Seriă		Caract.		
				de la	până	
Prețul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească		46—	52.—	
	„	roșie		70—	76—	
	Olen de rap.	rafinat		32—	33—	
	Una. de porc	dela Pesta		53	54—	
	„	dela țeară		—	—	
	Slănină	avântă		44—	44.50	
	„	afumată		49—	50.—	
	Său	—		35—	36.—	
	Prune	—		—	—	
	Licitar	slavon, nou		21—	22—	
	„	băntănos		21—	21.50	
	Miere	brută		—	—	
	„	galbini străcurată		—	—	
	„	de Rosenau		140.	141	
	Spirit	brut		14—	14.25	
„	Drojdina de spirit		16.75	17.25		

Curaul pieței din Sibiu.

Din 4 Decemvrie n. 1892.

Hărde-monetă română	Camp.	9.45	vând.	9.52
Lire turcești	—	10.60	—	10.70
Imperiali	—	9.60	—	9.70
Ruble rusești	—	1.17	—	1.18

Bursa de Budapesta.

Din 2 Decemvrie n. 1892.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	113.40	—
„ „ 5%	100.65	—
Imprumutul câștigat ung.	120.75	—
Amortisarea datoriei câștigat ung.	119.—	—
Amortisarea datoriei câștigat ung.	100.60	—
Bonuri rurale ung.	95.—	—
„ „ croato-slavone	96.50	—
Obligațiunile desp. regalilor	100.45	—
Imprumut cu premiu ung.	143.—	—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	138.75	—
Renta de hărde austriacă	97.75	—
„ de argint austriacă	97.50	—
„ de aur austriacă	115.25	—
Losurile austriace din 1860	152.60	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1039.—	—
„ de credit ung.	361.—	—
„ „ austr.	316.20	—
Seria fondare ale institut. de cred. și economii	101.—	—
„ „ „	—	—
Argintul	106.60	—
Galbeni împărătești	5.70	—
Napoleon-d'or	9.54	—
Mărci 100 imp. germane	58.90	—
Londra 10 Livres sterlingi	—	—

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că mi-a sosit dela Marea-Neagră o cantitate mare de

Lapardon (Allfisch)

de un gust foarte bun și plăcut. Prețul unui chilogram **1 fl. 60 cr.** Se capătă loco gara Brașov și la cerere expedez și prin poștă cu rambursă dela 1 chilo până la ori-ce sumă voui primi comanda.

Mai dispun de o cantitate de cel mai bun și mai fin **uleu de moron** (Hausenblase) pentru destilat. Prețul unui chilogram **15 fl.** [6309] 2-2

Comandele se efectuează prompt.

Cu deosebită stimă

A. V. Sfetcu în Satuluug (Săcele)
lângă Brașov.

A apărut:

Clara Milici

Novelă

de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de
Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

Aușit de sub tipar:

A doua edițiune
din

ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

„The Gresham“

Societate de asigurare pe viață în Londra.

Filială pentru Austria:

Viena, I., Gisellastrasse 1.
in casa societății.

Filială pentru Ungaria:

Budapest, Ferencz-Józsefstr 5 és 6 szám.
in casa societății.

Activele societății la 30 Iunie 1891 frc. 117.550.797.—
Venite anuale de premii și interese la 30 Iunie 1891 „ 20.725.259.—
Solviri pentru contracte de asigurare și de rente și pentru răscumpărări etc. dela fundarea societății (1848) „ 249.311.449.—
In ultimul period de gestiune s'au însinuat la societate pentru „ 61.372.000.—
oferte nouă, prin care suma totală a ofertelor însinuate dela fundarea societății se urcă la „ 1.728.184.555.—
Prospecte și tarife, pe baza cărora societatea extradă polițe, precum și formulare de declarațiuni se dau gratuit prin domnii agenți din toate orașele mai mari, precum și prin
Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

[1266] 41—52

Institut tipografic în Sibiiu.

A ășit de sub tipar și se află de vândare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului
Andrei baron de Șaguna
sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,
archimandrit-vice arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Institutul Tipografic din Sibiiu.

A ășit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1893.

Anul VIII.

SIBIIU.

„Institutul Tipografic.“

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1893. — Genealogia domnilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești în Ungaria. — „Făr' de noroc“, novelă de Ioan Russu-Șirianul; „Femeia numai după urs nu se duce“, poveste. — *Economic*: Ceva despre pâine; Un nou pom prețios; Cât costă urina? Curățirea pălărilor de păsle; Care găină când produce ouă multe. — *Poesii*: „Vântul“, de G. Coșbuc; „Craul ielelor“, de Goethe, trad. de S. P—u; „Cortegiul“, de N. Țincu; „Mistica“, de N. G. Radulescu; „In copilăria mea“, de M. Grigoriadi de Bonachi; „Ca astăzi“, de Veronica Micle; „Poet și critic“, de G. Coșbuc. — *Partea hașlie*: Reporter modern; Un lăudăros; Nu-i de vină; Calcă-a popă; Tiganul și iepurașica. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Insetate.

Vendătorilor se dă rabatul cuvenit.

Dela tipografia „Aurora“ A. Todoranu din Gherla

se pot procura următoarele cărți:

[4330] 7—10

I. Cărți cu prețuri foarte reduse:

Renascerea limbii românești: în vorbire și scriere, ineditată și apărută de Dr. Grigorie Silași, (op. complet). Broșura I, II și III. Prețul broș. I. II. câte 35 cr. — Broșura III. 25 cr. Toate trei împreună 80 cr.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din diarul unui școlar de Dr. George Popa. — Opu! acesta, pentru povătuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va să dăie pe când era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresii din copilărie, atât din școală cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povătuiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și dezvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală, religie, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc., se află în acest op așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi d. e. capitolele despre fumat, despre curățirea trupului etc., ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opu! cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar 60 cr.

Barbu cobzarul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 10 cr.

Cântărețul. Novelă de Dem. Danu. Prețul 15 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 10 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală. — Continuarea novej „Idealul pierdut“ — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 10 cr.

Miseriile sociale. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Proba de foc. Comedie într'un act de A. Cotzebue, localizată de Irina Sonea-Bogdanu. Prețul 10 cr.

Codrean orașul codrului. Baladă de George Simu. Prețul 6 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de George Simu. Prețul 6 cr.

Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 6 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act de A. Kotzebue, localizată de Irina Sonea-Bogdanu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruti. Prețul 15 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novă istorică națională. Prețul 15 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 20 cr.

A se adresa la tipografia „Aurora“, A. Todoranu în Gherla Szamos-Ujvár. De aici se pot procura tot soiul de cărți școlare și utensilii de scris.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de P. Dulfu. Prețul 20 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, profes. gimnas. — Cu portretul M. Sale reginei României. Prețul 10 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprinde 103 poesii bine alese și aranjate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puli ei de aur. Studiu arheologic de O. Olinescu. Prețul 15 cr.

365 Anecdote și Glume adunate, prelucrate și aranjate de Tit V. Gheșia. Cuprinsul acestui op este foarte petrecător, așa că cetind numai o pagină din el: caută să riști ori cât ai fi fost de năcăjit și rănit altminterlea. Prețul 40 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 40 cr.

Economia pentru școlile populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 15 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasile G. Borogovan. Prețul 10 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funerale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 25 cr.

Cuvântări bisericești la toate sărbătorile de peste an de I. Papiu. Un volum de peste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât să fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i aprea scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici înțrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa având o notiță istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 50 cr.

Cuvântări funerale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de peste 24 coale cuprinde: 8 cuvântări acomodate pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormântarea oame-nilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de 4 coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela moarte; 2. — ale muierei dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frați și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depăr-

tați; 10. — dela consoți de aceeași ocupațiune; 11. — dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. — Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funerale și iertăciuni lucrate amănunțat tuturor cerințelor preoției fungente la casuri funerale. — Prețul unui ex. expedit franco e 1 fl. 50 cr.

Cuvântări bisericești. Tomul III, scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici de Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină — tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opu! acesta a fost recensat favoritor și laudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar e numai 1 fl. 50 cr.

Predici pentru Duminecele de peste an, compuse și elucrate după Catechismul lui Deharbe de Vasiliu Criste, tom I. dela Dumineca vameșului și a fari-seului până la Dumineca X. după Rusali. Prețul cu porto francat e 90 cr.

Resultatele filosofiei sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frappotti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodată ca premiu pentru cei-ce absoalvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Rațiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidieceșan din Blaj, actualmente vicar arhiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele recerute de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear' ceremoniile bisericești înlocuindu-le cu cele pres-crise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procedura ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mâna catechetilor, învățătorilor și a părin-ților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o dea micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula aprobării preaven. ordinarat me-tropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poesii în text, — este 60 cr.

Amicul bun. Colecțiune de lectură soliditoare de caracter în direpțiune religioasă-morală, de Ioan Papiu. Prețul 10 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părin-țelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sfânt părinte, de Ioan Boroșiu, paroch gr-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 25.

Catechese pentru pruncii școlari din școlile po-pulare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, Titu Budu, paroch gr-cat. în Sat-Sugatag, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar 60 cr.

Geografia și Istoria în școala populară. Manual compus conform plan. de lecțiuni al dlui Vas. Petri, pentru clasa IV, V. și VI, de Teodor Petrișor. Prețul 45 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar 60 cr.

Infuența mândriei. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 15 cr.

Instrucțiune practică pentru cauzele matrimoniale, scrisă în usul păstorilor sufletesci prin Dr. Iuliu Simon, prof. de s. teologie. Prețul 1 fl. 20 cr. + 10 cr. portpostal. 283 pag.

II. Cărți nouă.

„Nopti de iarnă“. Novele pentru popor de George Simu. Prețul 1 fl.

Chiuțuri de care strigă feciorii în joc de Ioan Pop Reteganul. Prețul 40 cr.

Starosteale, adică datini dela nunțile Românilor ardeleni. Adunate de I. P. Reteganul. Prețul 25 cr.

Trandafiri și violele. Poesii populare de Ioan Pop Reteganul. Edit. II. Amplificată de Ioan Pop Reteganul. Prețul 60 cr.

Versuri de dor, adunate din poezii români de A. Reteganul. Prețul 25 cr.

Calendarul „Aurei“ pe an. comun 1893. Preț. 30 cr.

Toate aceste 6 opuri dispuse deodată costă numai 2 fl. 55 cr. expedate franco.

III. Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești, foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 60 cr., în lux 2.50—3.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambele sexe. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambele sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar broșurat e 10 cr., 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl., — legat 12 cr.

Visul Preasfintei Fecioare Maria, Născătoarei de Dumnezeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 12 cr.

Epistola D. N. Isus Christos. Prețul unui ex. legat și expedit franco e 15 cr.